

Nový Jeruzalém č. 3/2024

Zpravodaj pro 291. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Křižanově – v úterý 12. března 2024 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Bedřichově:

Ve čtvrtek 15. února 2024 (o památce bl. Bedřicha Bachsteina a druhů – 14. Pražských mučedníků) na mši svaté při pouti NJ bylo cca 80 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu pěti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Mgr. Jana Lukeše při pouti Nový Jeruzalém v Bedřichově:

Drazí shromáždění, sestry a bratři v Kristu našem Pánu ☺! Děkuji otci Michalovi za pozvání.

Jeho pozváním jsem si znovu uvědomil, že ač je Česká republika malá, zdá se, že je hranice mezi Moravou a Čechy. Vidíme to samozřejmě na prvním místě ve velkém rozdílu lidí chodících do kostela... V Čechách je s nadsázkou ☺ více kostelů než věřících, kdežto na Moravě se do kostela nevejdete, nebo musíte stavět nové ☺. Na Moravě se věřící počítají na tisíce, v Čechách je jich tak málo, že se vyjmenovávají... ☺ V současnosti cesta sem byla jen 75 km, pocházím z podhůří Krkonoš, což už je odsud skoro 200 km. Ale vy zde slavíte již 290. pouť, takže na každý měsíc mi to vychází, že už 24 let... A ani teď, kde jsem, tam nikdo o této pouti nevěděl. Ptali se mě na to, sám jsem říkal, že o tom téměř nic nevím... tak jsem vděčný že dvě, tři farnice dnes jely se mnou, aby také zažily, co zde zažíváte každý měsíc...

Tak snad mě Čecha z Čech zde přijmete a snad to tu zvládnou... **Vždyť přicházím jako ☺**

kněz Kristův s roztaženou náručí, která chce skrze Jeho milost na vás vylít proudy Jeho milostí a lásky. Kéž živý Kristus, zde přítomný mezi námi se dotkne srdce každého z nás, kéž Ho zde potkáme, s Ním se setkáme... Jsem vděčný, že se zde můžeme setkávat. Je krásné, když se sejdou lidé se stejným názorem... ale když se sejdou lidé k modlitbě... je to neuvěřitelná síla... a když se sejdou ke mši svaté... je to ta největší... Také jsem vděčný, že máte i krásný zvyk se dělit ze svého na nějaký konkrétní úmysl. Teď na začátku doby postní, když je nám více před oči dán jeden z bodů, dělit se s těmi, kteří nemají štěstí jako my. Dnes tedy konkrétně na Domáci hospic 14 pomocníků, který slouží na Semilsku v Libereckém kraji, odkud pocházím. Jelikož ti, co se pro toto dílo rozhodli, jsou věřící, posílají smsky, kde prosí o modlitbu... a často jsou to mladí lidé, kteří odcházejí od rodin... Proč je Pán volá již takto mladé, od malých dětí, od rodin, se dozvíme asi až na věčnosti... Drazí, máme před sebou postní dobu. Možná to zní někdy jak klišé, ale pojďme následovat Krista... Víím, že asi většina Ho následujeme již od dětství, ale znovu se pro Něho rozhodneme... Snad naše víra vyrůstá stejně, jako se zvětšovaly naše boty od chvíle, když jsme byli u prvního svateho přijímání. Naše víra by měla stále růst, být dynamická... nezastavit se... Růst těla se vice zastavuje v mládí, ale růst ve víře by neměl skončit nikdy. Máme před sebou postní dobu, ale neměla by to být doba smutku... Vždyť následování Krista není jen náročné, ale především krásné... Vždyť když někoho milujeme, jsme ochotní nespát, jsme ochotní na toho človíčka čekat hodiny v mrazu, jsme ochotní dělat blázniviny pro takového člověka a rádi... Kéž letošní postní doba nám pomůže znovu si uvědomit, že zde nejde především o pravidla, ale o živý vztah s Kristem... s Tím, který nás miloval jako první... a my se batolíme k Němu a snažíme se pochopit, jak je ta láska velká a že má smysl pro Něho ztrácat čas. Učit se modlit, naslouchat Mu... Vždyť jak mohou lidé bez víry žít? Uvažme třeba smrt. S tou se každý z nás setkává... a kdyby to měl být konec? To by přece bylo něco šíleného... Jako veliký dar nám Pán dal věčnost... Jelikož Vaše pouť má také podtitul mariánská, a mně to znovu to připomíná, že i kdybychom projeli všechna mariánská místa, modlili se růženec od rána do večera, ale neměli lásku, nic nám to neprospěje... Jestli v druhém člověku neuvidím Krista... jestli lásku a radost nebudu přinášet do toho světa, tak jsme jako ti, kteří víru nemají... Myslím si, že i křesťanská radost je moc a moc důležitá a tento svět, který se bojí, jí moc a moc potřebuje... Zásadní charakteristika křesťanského života by měla být

radost. Kolik lidí v naší společnosti by možná změnilo svůj pohled na církev, kdyby z nás byla cítit opravdová radost. A tím se opravdu nemyslí nějaká umělá radost, jenom úsměv na oko... Tím se nemyslí americký úsměv pracovníka McDonaldu. Křesťanská radost je dcerou oběti. Křesťanská radost se rodí ze zkoušky, z utrpení, tak jako Velikonoční radost pramení z kříže. Asi zvlášť při modlitbách křížové cesty se snažíme pochopit naše životní kříže, těžkosti, ve světle Kristova utrpení, oběti a jeho cesty k ukřižování. Ale víme, že jeho křížová cesta skončila radostí, vzkříšením, tak i naše životní cesty chceme směřovat tímto pohledem... Kristův kříž, to je slovy sportovní terminologie ten vítězný gól, který dal náš Pán hříchu. A radost je odpovědí na tuto skutečnost. Radost je tím nejlepším způsobem, jak být svědkem Krista uprostřed světa, který žije v kolektivní depresi, a tak naléhavě potřebuje ne pusté moralizování a teologické poučky, ale živý příklad života podle evangelia, **příklad života radosti a pokoje.** Radost je také velké téma našeho papeže Františka. Když čteme evangelium, vidíme, jak Pán Ježíš často provokuje... stejně tak i papež....

On dovede věci rázně, výstižně a neobvykle pojmenovat. Ale často velice nám blízce. Někdy až provokativně, aby nás neponechal v klidu, aby nás vyprovokoval k výkonu. Hned ve svém prvním roce svého pontifikátu, na konci roku 2013 vydal encykliku Evangelii gaudium – Radost evangelia.

V této encyklice papež také říká, že ten, kdo se snaží předávat radostnou zvěst evangelia, - k čemuž dodávám, že to by měl být každý z nás, každý pokřtěný, že ten kdo se snaží předávat radostnou zvěst evangelia „**by se neměl tvářit pořád jako na pohřbu...**“ Nebo při jiné promluvě v Římě papež říká, že podle něj se právě tváře do sebe uzavřených křesťanů, kteří nechtějí předávat radost dál, podobají spíš feferonkám naloženým v octu než tvářím lidí, kteří žijí radostný život. Papež říká, že křesťan bez radosti není křesťanem, anebo je nemocný. Avšak radost, o níž mluví papež František, nemá nic společného se zeměpisnými souřadnicemi nebo temperamentem, jak se to někdy papeži přisuzuje. Je to především radost evangelia. Vždyť i Mariina radost vyzpívaná v jejím Magnificat při setkání s Alžbětou nevyvěrá z jejího temperamentu, nýbrž z její duchovní zkušenosti a víry. **Víry vděčné a žasnoucí.** Každý z nás je apoštolem... Nebojme se toho i nás si vyvolil Pán... Když jsem se cítil ke kněžství nehodný, moc mě potěšil jeden takový příběh. Kéž povzbudí i Vás ☺! Jeden příběh o Pánu Ježíši, který je zasazený do současnosti, vypráví o tom, že Ježíš si nebyl zcela jistý učedníky, které si vyvolil za apoštoly. Měl prostě pochybnosti. Proto se obrátil na jednu firmu, aby mu udělala profily jejich osobností. Poslal tedy vyplněné formuláře do této firmy a ta se hned pustila do práce. Pozvala si učedníky, udělala s nimi testy a pohovory. Potom firma zaslala Pánu Ježíši tento dopis: Vážení pane, děkujeme za vyplněné formuláře mužů, které jste si zvolil za své spolupracovníky. Formuláře jsme podrobili analýze a s každým z mužů jsme provedli pohovor. Závěrečnou zprávu této analýzy a pohovorů přikládáme. Považujeme však za nutné upozornit Vás na několik klíčových problémů, které analýza odhalila a které jsou tak závažné, že jejich řešení nesnese odkladu. Úroveň vzdělání je u všech kandidátů nedostačující. Jejich osobní charakteristika současně nedává naději, že by mohli úspěšně zvládnout Vámi zamýšlený úkol, který pokud víme, má vyžadovat schopnost řídit celosvětově působící společnost. Ze seznamu vystupují někteří kandidáti jako obzvláště nehodní. Bratři Jakub a Jan jsou emocionálně nestálí a vykazují výrazné rysy sebeprosazování. S nimi byste musel pravděpodobně řešit problémy uvnitř týmu, které by mohly vést až k uchvácení moci těmito dvěma uchazeči. Pan Tomáš je velice negativně vyhraněná osobnost, která bude nepochybně podkopávat morálku celého týmu. Pan Šimon, který je hrdý na svou politickou příslušnost, má téměř jistě v úmyslu zneužít Vašeho projektu k prosazování svých politických plánů. V těchto příkladech by se jistě dalo pokračovat. Vaši pozornost bychom chtěli ale obrátit k jedinému kandidátovi, který vypadá slibně, a tím je pan Jidáš Iškariotský. V podnikatelské sféře má rozsáhlé zkušenosti, díky nimž se vyzná ve financích. Kromě toho má dobré konexe na vysokých místech. S rozhodností můžeme prohlásit, že toto je typ člověka, kterého potřebujete, a proto doporučujeme jedenáct zbývajících lidí nahradit lidmi podobných kvalit. S přáním všeho dobrého Vaše firma... Tento příběh nevznikl jen tak. Je skutečně pravda, že jedna manažerská firma si dala tu práci, aby posoudila osobní profily jednotlivých apoštolů, a tato firma skutečně došla ke stejnému závěru.

Ježíš z pohledu tohoto světa byl velmi špatný manažer. Ale – Boží cesty jsou jiné, než cesty lidské! Bůh to prostě vidí jinak! Bůh si vyvolil Mojžíše: to byl vrah, který zabil Egypťana. Bůh si vyvolil Davida, který se dopustil cizoložství a nechal zabít Uriáše. Tak bychom mohli také klidně pokračovat dál... **Bůh ale v každém člověku vidí velký potenciál. A ať jsme jakkoliv slabí a nedokonalí, my máme co dát! Máme co dát Bohu i lidem! A to je velká věc, to je něco, s čím Bůh počítá!**

Sbírka: Po uhrazení nutné režie poutě NJ jsme darovali **12 800 Kč na pomoc hospici Čtrnácti pomocníků v Semilech**. Poděkování patří také místnímu faráři P. Michalovi Cvingráfovi a farníkům z Bedřichova, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hl. celebranta NJ v Křižanově, kterým je R. D. Mgr. Bc. Metoděj Ján Lajčák O. Praem. duchovní správce farnosti a poutního místa Křtiny:

Stručné představení: Jmenuji se Metoděj Ján Lajčák. Pocházím z východoslovenského městečka Hanušovce nad Topľou. Je mi 39 let a v České republice bydlím od roku 2011, kdy jsem se stal členem premonstrátského řádu. Jsem řeholním kanovníkem Kanonie premonstrátů v Nové Říši a momentálně působím jako administrátor (duchovní správce) jednoho z nejstarších mariánských poutních míst na Moravě, ve Křtinách. **Je zajímavé, že Slovák spravuje moravské poutní místo. Jak jste se stal farářem tohoto významného poutního místa, čím jsou pro Vás Křtiny specifické?** Ano, těch zajímavostí je zde hned několik, ať už v souvislosti s poutním místem, ale i s mým osobním příběhem či duchovním putováním a rozlišováním mého povolání. Když jsem v roce 2011 přišel do České republiky, byl jsem kandidátem želivské kanonie premonstrátů. Týden před oblačkou, což můžeme brát jako oficiální začátek řeholního života, kdy kandidát přijímá nové řeholní jméno, hábit i způsob života (řeholní pravidla), jsem s tehdejšími želivským opatem Bronislavem Ignácem Kramářem navštívil právě Křtiny. Byla to vlastně moje první návštěva některého z poutních míst v České republice. A když jsem se tehdy po mši svatě loučil s tímto místem, tak jsem se v duchu odevzdal ochraně Panny Marie, aby až za týden budu přijímán do premonstrátského řádu, mi byla silnou ochránkyní a průvodkyní. Tehdy mi určitě ani jen nepřišlo na mysl, že jednou budu duchovním správcem takové krásné mariánské svatyně. V průběhu řeholní formace jsem pak v roce 2015 přestoupil z kanonie želivské do kanonie novoříšské, tedy z české Vysočiny na moravskou Vysočinu. A když jsem byl v roce 2018 vysvěcen na kněze, po několikaměsíčním působení v Nové Říši a Krasnicích se právě Křtiny staly mým dalším působištěm, kde jsem několik let zastával pozici farního vikáře a nyní zde působím jako administrátor farnosti. I toto krásně ukazuje na to, jak si nás Panna Maria krásně vede životem, pokud se plně svěříme pod její ochranný plášť. **Co bylo ve vašem životě tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem a kde jste absolvoval teologická studia?** Abych pravdu řekl, těch impulzů bylo několik. Člověk do definitivního rozhodnutí odpovídat na Boží volání tak nějak neustále dorůstá. Od tří let jsem ministroval, od patnácti let jsem hrál v kostele na varhany, můj bratr vstoupil do semináře, ale po roce studia přišel na to, že ho Bůh volá k jinému způsobu života (k manželství), pak jsem vystudoval předškolní a elementární pedagogiku na Pedagogické fakultě Katolické univerzity v Ružomberku... I když jsem byl celý čas svého života pohybujičím se v církevním prostředí, to rozhodnutí nebylo z ničeho nic a nebylo způsobem "tak a teď jdu, tady mě máte, budu kněz." Opravdu jsem cítil, že do toho rozhodnutí dorůstám, že hledám. A opravdu Vám řeknu, že i když mi bylo 24 let, a Vy byste za mnou přišli a řekli mi, že jednou budu knězem, tak v té době bych se asi jen dobře zasmál, protože v té době jsem měl v srdci úplně jiné nastavení, pro jiný stav, pro jiné životní povolání. Ale jak říkám, člověk pomalu dorůstá... Co se týká teologických studií, ty jsem absolvoval v letech 2012-2017 na Katolické teologické fakultě univerzity Karlovy v Praze. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Asi každý kněz, se kterým jsem se v životě setkal. V rodné farnosti jsem zažil kněze aktivnější i pasivnější, montérkové stavitele i zduchovělé typy, rezidující i jezdcí či utíkající z daného místa. Každý mi však něco dal, něco mi ukázal. Můj dnes už zemřelý tatínek byl třináct let členem farní ekonomické rady, vedl farní kasu, takže návštěvy kněží farnosti byly u nás skoro na týdenním pořádku. V tom momentě jsem jako mladý student měl možnost poznat, jak je kněžská služba krásná, ale i náročná. Jak i kněz

potřebuje někoho, s kým se může sdílet, o koho se může opřít. Že kněz není osoba, která na návštěvě potřebuje jíst v jídelně či obýváku zlatými přibory, ale že je to obyčejný člověk - služebník, který po třech mších svatých přijde mezi lidi i zpoceny, i unavený, **Křižanov:** Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: **733 741 473.**

Jeden z doporučených prostředků snahy o **dobrý duchovní život je duchovní obnova**. Je to čas, který věřící v Boha věnuje pro uzdravení a záchranu duše. Duchovní otcové doporučují tento prostředek prožít alespoň jednou za rok. Kristovi kněží ji mají povinnou jednou za měsíc (tzv. rekolekce). Duchovní obnova má různé formy – co se týká časové délky, místa, zaměření, atd. a proto: **Srdečně Vás zveme na jednu z nich:**

Postní duchovní obnova: sobota 23. března 2024 ve Štěpánově nad Svratkou, kterou povede – dá-li Bůh – P. Mgr. Ing. Pavel Habrovec. Zahájíme ji – dá-li Bůh – v 9 hodin adorací, budou tři přednášky na téma – **List svatého Jakuba**; polední občerstvení na faře, sv. zpověď, křížová cesta, korunka k Božím milosrdenstvím, svatý růženec, mše svatá, svátostně požehnání. Předpokládaný konec v 16 hodin. ale rád, že ho někdo přijme, že s někým může prohodit pár slov, že ho přijmou takového jaký je, že se za něho i s ním pomodlí, nabídnou mu nejen řízek s bramborem, ale i chleba s máslem, a když se mu pokazí jeho VW Golf, nabídnou mu svou starou Škodovku 120L, protože kněz se na cestě za farníky bez auta neobejde. Myslím si, že každý kněz člověka nějak ovlivní. Z každého příkladu si člověk může vzít něco pro svůj život, abych se něčím, co dělá, inspiroval, anebo naopak aby se něčeho, co dělá, vyvaroval. A tak jsem opravdu rád za každý kněžský vzor, za každého kněze, kterého jsem v životě potkal a ještě potkám. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Asi to, že můžu sloužit Bohu i lidem tam, kde mě církev posílá, a ne tam, kde bych chtěl já sám. Nejdůležitější je dle mého názoru najít si pro službu Bohu i lidem čas. I proto jsem Bohu vděčný za to, že jsem řeholník, že je nějaký denní řád, denní program, kterému se podřizuji, a který přijímám do svého srdce. Když mám v srdci pořádek, dokážu pak od Boha i lidí přijímat a Bohu i lidem dávat. Pokud ten pořádek není, je to pak jen ubohé poběhávání z místa na místo, od činnosti k činnosti, od modlitby k modlitbě, od člověka k člověku, ale vše je tak nějak prázdné. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Žít příkladným životem jako normální člověk, jako dobrý křesťan, milující a odpouštějící katolík. Namísto slov a poučování dokázat žít vírou prostým životem bez masky. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, který jste zvolil? (ze sbírky se hradí nejn nutnější režie a co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)** Na podporu života farnosti, ve které se scházíme. Často se sbírky odesílají jinam, podporují se různé projekty, ale na podporu života ve farnosti se zapomíná. Řeší se opravy, koncerty, propagace, ale to není všechno. I na obyčejnou farní kavárnu, nebo na farní den je potřeba vynaložit úsilí a získat nemalou finanční podporu, aby se lidé mohli pravidelně setkávat. A tak budu upřímně rád, když vysbírané milodary zůstanou v místní farnosti.

Pozvánky a oznámení.

Postní duchovní obnova: sobota 23. března 2024 ve Štěpánově nad Svratkou, kterou povede – dá-li Bůh – P. Mgr. Ing. Pavel Habrovec. Zahájíme ji – dá-li Bůh – v 9 hodin adorací, budou tři přednášky na téma – **List svatého Jakuba**; polední občerstvení na faře, sv. zpověď, křížová cesta, korunka k Božím milosrdenstvím, svatý růženec, mše svatá, svátostně požehnání. Předpokládaný konec v 16 hodin.

Poutní výlet rodin s dětmi – středa 8. 5. 2024. Děkuji všem, kteří „hlasovali“ o hlavním cíli našeho poutního výletu – stal se jím **NERATOV**. Zde plánujeme tento program: **Mše svatá,**

prohlídka kostela, společný oběd v místní hospodě, rozchod (osobní volno: pivovar, zahradnictví, atd.). Cestou zpátky navštívíme **jedno** z účastníky zvolených míst: 1. poutní místo **Mariánská hora** v Horní Čermné nebo 2. vojenskou pevnost **Hanička** nebo 3. rozhlednu na **Anenském vrchu** nebo 4. město **Rokytnice v Orlických horách**. Předpokládaná trasa autobusu: Olešnice, Bystřice, Nové Město, Jimramov, Polička, Neratov. Cena sedadla v autobuse: 400 Kč, dítě 200 Kč, děti z poč. rodin – 0 Kč, tatínci (jakýkoli počet dětí) – 0 Kč. Přihlášky u jLK (kinc@dieceze.cz nebo 606948970). Termín přihlášek: co nejdříve, počet míst v autobuse je omezen.

Plán poutí na rok 2024: 18. – 24. 8. - XXIV. pěší pout' na Velehrad, 21. září – XXI. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka; 15. září. – Vídeň (Rakousko)

Plán poutí NJ na rok 2024: květen – Bohdalov: kardinál Duka; červen; červenec - Kunštát srpen – Heřmanov; září – Pavlov; říjen – Křoví; listopad; prosinec - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 292. pout' NJ do Měřína ve čtvrtek 11. dubna 2024 v 18 hodin – hlavní celebrant – Mons. Mgr. Michael Josef Pojezdny, OPraem.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 3. 2024. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc.